

§ 2. Происхожденіе на Богослуженіе-то. Человѣкъ-тъ началъ да служи на Бога още отъ онова време щомъ го позналъ. А той е позналъ Бога тогава, когато Богъ му ся явилъ въ рай-тъ и му далъ заповѣдь да не ѣде отъ дървото на познаніе « добра и зла, » и да пази покой-тъ въ седмый-тъ день, и кога-то благословилъ брачнія му съюзъ съ Ева. Богослуженіе-то на първи-тъ человѣци въ рая не състояло отъ нѣкакви си опредѣлени църковни служби, какво-то сега, нъ въ особенно изліяніе на свои-тъ благоговѣйни чувства предъ Бога. Впрочемъ божественна-та заповѣдь за седмій день и за въздържаніето отъ запретено-то дърво послужила е за начало на опредѣлени Богослужебни установленія. Къмъ тѣхъ подиръ паданіе-то на человѣка са е присъединило още и друго ново учреждение. То ся извършвало при всички-тъ тържественны случаи, кога-то е было нужно да благодарятъ Бога за получені-тъ отъ Него благодѣянія, или да Го просятъ за помощъ, или най-сетнѣ да Го умолюють за направени-тъ отъ тѣхъ грѣхове.

Съединяваніе-то на молитви-тъ съ жертвоприношенія-та внушавало е на человѣци-тъ, какво Богъ може да пріема тѣхни-тъ молитвы само заради онѣзи молитвъ, коѣ-то исподиръ трѣбало да ъж принесе обѣтованно-то семе на женѣ-тѣ. Въ патріархални-тъ времена, отъ Адама до Мойсея, кога-то църкова-та Божія състояла отъ едно или нѣколко семейства, Богослуженіе-то ся е извършвало отъ лице-то на тѣзи семейства чрезъ тѣхни-тъ родоначалници — патріарси, и при това, въ такива мѣста и врѣмена, кои-то тѣ самички намѣрвали за по-добри. А во време-то на Моисея, кога-то израилтяне-тъ образували отъ себе си единъ цѣль народъ, тогава Богослуженіе-то наченало да ся извършва отъ лицето на всичкій-тъ народъ, и тогава само, за извър-